

Voorzitter

zijn binnengeleid, leggen zij in handen van de voorzitter de bij de wet voorgeschreven eden respectievelijk verklaringen en beloften af.

De **voorzitter**: Ik feliciteer u van harte met uw benoeming.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Op verzoek van de VVD-fractie stel ik voor, te benoemen in het Presidium het lid Te Veldhuis tot plv. lid in plaats van het lid Terpstra.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Op verzoek van de VVD-fractie benoem ik in:

- de vaste commissie voor Buitenlandse Zaken het lid Van den Doel tot plv. lid in de bestaande vacature;
- de algemene commissie voor Europese Zaken het lid Van den Doel tot lid in de bestaande vacature;
- de vaste commissie voor Defensie het lid Van den Doel tot lid in de bestaande vacature;
- de vaste commissie voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken het lid Blok tot plv. lid in de bestaande vacature;
- de vaste commissie voor Financiën het lid Blok tot lid in de bestaande vacature en het lid Van den Doel tot plv. lid in de bestaande vacature;
- de commissie voor de Rijksuitgaven het lid Blok tot lid in de bestaande vacature en het lid Van den Doel tot plv. lid in de bestaande vacature;
- de vaste commissie voor Economische Zaken het lid Van den Doel tot lid in de bestaande vacature en het lid Blok tot plv. lid in de bestaande vacature;
- de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid het lid Blok tot lid in de bestaande vacature;
- de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport het lid Blok tot plv. lid in de bestaande vacature;
- de commissie voor de Verzoekschriften het lid Blok tot lid in de bestaande vacature.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Wijziging van de artikelen 139f en 441b van het Wetboek van Strafrecht**

(uitbreiding strafbaarstelling heimelijk cameratoezicht) (27732).

De algemene beraadslaging wordt geopend.

De heer **Van Heemst** (PvdA): Voorzitter. De bode zei al dat ook hier camera's staan, maar dit is geen heimelijk cameratoezicht.

Om te beginnen heet ik de heer Donner welkom. Het is de eerste keer dat hij in de hoedanigheid van minister van Justitie aan een debat in de Kamer meedoet. Ik hoop dat wij met hem veel goede, dat wil zeggen open debatten kunnen voeren, waarbij ruimte is voor inbreng van alle fracties en waarbij ook aan de inbreng van alle fracties recht wordt gedaan. Dat geldt natuurlijk in het algemeen bij beleidskwesties op het terrein van Justitie en in het bijzonder bij wetgeving waarbij de Kamer als medewetgever het volle pond moet kunnen krijgen.

Vandaag hebben wij het over cameratoezicht. De PvdA-fractie vindt dat cameratoezicht een belangrijke bijdrage kan leveren aan het vergroten van veiligheid en de bestrijding van criminaliteit. Dat is voor ons een duidelijk uitgangspunt. Bij de voorbereiding van dit debat merkte ik dat her en der werd gedacht dat dit wetsvoorstel ook gaat over het cameratoezicht door gemeenten in de openbare ruimte, maar dat is niet zo. Het gaat over een andere kwestie. Het wetsvoorstel inzake cameratoezicht door gemeenten, dat op het terrein van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties ligt, is overigens wel belangrijk. Mij staat uit de schriftelijke behandeling van dit voorstel bij dat is toegezegd om de wettelijke regeling voor het cameratoezicht door gemeenten in de openbare ruimte eind 2001, begin 2002 bij de Kamer in te dienen. Volgens mij wachten wij daar nog steeds tevergeefs op. Het is toch een tamelijk urgent wetsvoorstel, ook gezien de opmars van dát cameratoezicht, gericht op het veiliger maken van de straat.

Ik keer terug naar het wetsvoorstel dat wij nu behandelen. Het heet officieel "uitbreiding strafbaarstelling heimelijk cameratoezicht". Je zou kunnen zeggen dat dit voorstel een

beetje ingaat tegen de tijdgeest. Het zet namelijk de bescherming van privacy centraal en het zorgt voor uitbreiding van de strafbaarstelling van heimelijk cameratoezicht, terwijl de tijdgeest is dat wie niks te verbergen heeft, niet bang hoeft te zijn voor camera's. De tijdgeest is ook wel een beetje dat mensen hun hele hebben en houden op de televisie tonen. In VN van vorige week stond een verhaal waarin Joost Zwagerman uit de doeken deed dat Nederland naar zijn indruk veranderd is in één groot Big Brotherhuis. Kennelijk hangt er een sfeer van: jongens, het is een kwestie van kijken en bekeken worden.

In dat licht is het een interessant voorstel. Je zou kunnen zeggen dat het een baken van fatsoen is, omdat het stiekem gluren via de camera strafbaar stelt. De norm waar het wetsvoorstel van uitgaat en die het vastlegt, is dat het gebruik van de camera voor de burger merkbaar en kenbaar moet zijn. Die norm onderschrijven wij van harte. In dat verband kom ik wel terug op de vraag wat "kenbaar" voor de burger betekent. Van de minister krijg ik daar graag een inhoudelijke reactie op. Hoewel wij er in de schriftelijke voorbereiding al even enkele woorden over gewisseld hebben, blijft de vraag hoe degene die een camera plaatst, kenbaar moet maken dat er ergens een camera aanwezig is. Het komt natuurlijk steeds meer voor dat je als klant of bezoeker ergens onverhoeds oog in oog met een camera staat. Het kan zijn dat je voor een etalage staat en ziet dat daarin een camera is geplaatst die een afbeelding op een scherm laat zien van de klant die in de etalage kijkt. Waar moet je dan gewaarschuwd zijn als je een dergelijke presentatie als kijkende klant niet op prijs stelt? Het kan zijn dat je voor de bewaakte inrit van een bedrijf of een particuliere woning loopt en je, als je opkijkt, pas ziet dat daar een camera hangt. Dat is op zichzelf een zichtbare camera, maar je staat erop voordat je er erg in hebt. Wat is dan die "kenbaarheid"? Waar moet dat aan voldoen? Hetzelfde komt voor in woonflats waar je pas bij de entree, als je aanbelt, het bordje ziet van "hier is camerabewaking". Maar dat zie je op het moment waarop je aanbelt. Je hebt dan geen keuze meer om te zeggen: ik stel het niet op prijs dat de mensen bij wie ik aanbel, kunnen zien dat ik hier